

مَٔر ٲرورٲ

گورانییه یل وَا

مهسعود قهنبه ری

قنبری، مسعود، ۱۳۵۲ —

گوورانییهیل وا/ مسعود قنبری. — کرمانشاه: م. قنبری، ۱۳۸۸.
۹۱ ص

Isbn ۹۷۸۹۶۴۰۴۵۰۰۸۶

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

۱. شعر کردی — قرن ۱۴. الف. عنوان.

۶۲ / ک ۹ فا ۸ ۱۳۸ ۹ گ ۳۷۲ / pir ۸۸۰

کرماشان، هاوین ۸۹

ناسنامه ئ پرتووکی

■ ناو کتاو: گوورانییهیل وا

■ شاعر: مه‌سعوود قه‌نبه‌ری

■ ئاماده‌کار: س. جهانفهرده «ژیار»

■ ناشر: مؤلف

■ رۆبه‌رگ: له‌تیف شوکری

■ چاپه‌مه‌نی:

■ تیراژ: ۱۰۰۰

■ نه‌وبه‌ت چاپ: چاپ یه‌کم، کرماشان

ئپا هاوړئ هه نینم،
نازهر

پێرست

- ٧ من و شێعر لفانگیم
١٠ ئێره کوورهی دنیاس
١٣ مزگانی
١٧ سائهیل قیل، قهزنهیل قران
٢٢ خولهکووان

۱۲	سەمسەمە حوورەت
۱۶	مالخاڭووان
۷۰	پەتەسوو
۷۲	تامازوو
۷۴	هاتى
۷۷	درج
۷۸	چەمەر
۷۹	ماچ
۸۰	كەپوو
۸۱	سەوز
۸۲	گومان
۸۳	نەوائى
۸۴	شىعر
۸۵	قەرەوى
۸۶	چەپاو
۸۷	نوورگە

من و تهنیای لفانگیم

من و تهنیای لفانگیم
من و رهنج برای هاوپیشت
وه من و شیعر هاوزاد یهک

- «ئایه م...»

رۆتەل، ورسگ، تارپاگ
رهنگ پەری تر له ئیوارە
لیخن تر له شەو
زەردتر له پایز

بی وه هار، بی هساره، بی واران
نیشتوگه بان خوله کووان خوه زییه وهیل و
شهیتان، وه ریش ئەو و خودا خەنس!
م دی لهی مه ته له یله شه کهت بو مه
کی زانی؟

هاتی باپیر و نهنگم
ئی سیف شه ره نه خواردون
هاتی جوور «سیزیف»
زه قه لی له کار خودا کردون!
هاتیگیش گه نه له خهیل دنیا یل تره ک بو من
ک فره مان دانه لهی گه نه له خه دان دنیا
م شه کهت تر له وا
تیهنگ تر له ئاو
ته نیاتر له شەو

له وه رایوه رُ جامه کُ بانان وسامه و
 نووړم وه خوهم
 دی ئړام فه رخئ نه یړئ
 کام ئایهم ئاول کام قه پړن کام بهه یشت بووم؟
 یا کام مه یمون بایه قووره ت^۱ بن کام ئشکه فت دیرووک^۲؟
 یا کام ته ک یاخته، له بن کام ئقیانووس؟
 من و ته نیای لفانگیم
 من و رهنج برای هاوپیشت
 من و شیعر هاووزاد یه ک
 شیعر ههر شهو
 له ناو وشهیل زه خمی م وه دنیا تی
 وه م ههر شهو
 له ناو دهنگ زه خمی شیعر یگ پییا بووم!

^۱ - ba'yeqûret کوتوله و بد ریخت.

^۲ - dîrûk تاریخ.

ئێره کوورهی دنیاس؟

— «وه پاس،

ئێره کوورهی دنیاس؟

کُ وا و وه هار و واران

له لی واز تیهرن!

ئیرہ کوورہیٰ دنیاس؟
 کُ کیہ نیہ گان
 چوتہ دلّ لیخنن
 دی سازایہیٰ مانگ
 لویہ ت لویہ ت
 له ناویان سناو^۱ نیہ کھی!
 وہ پراس
 ئیرہ کوورہیٰ دنیاس؟
 ک کوچگہیل
 بوویٰ له کوتیہ نہ وردنه!
 چہمہ گان، سہرُ گووشییان وہ دہریا نیہ خوهی!
 دارہ گان، مہ لوچگہیل له قہرہ نیہ یلن!
 دہیشتہیل، دلّہ قرچی ئرا وہ ہار نیہ کھن!
 وہ جادہیل،
 ہوچ ریوارُ شہ کہ تیگ
 وہ پہرتخ^۲ نیہ وہن!
 وہ داخہو ...

^۱ - sinaw شنا کردن، حمام کردن

^۲ - pertix پایان، انجام

وه داخه و ...
 ئێره کوورهی دنیاس گُ
 کوّیه وه کوّیه رهسیگ
 من و ت به لام
 هۆچ وهخت وه یه ک نیه رهسیم؟!
 وه پاس
 ئێره ئاخر دنیاس...!»

مزگانی

ز مسانه و
شهواره و
کریوه،
وهفر لچ ناسه دهراڼهوه

یه کێ وه گورمیچه
دهی له دهروه چه گه:
«ها!...»

خاوهن مأل! ههسه دان؟
ریوار بی پهلاماریگه؟
یا خهم بیگه سیگ؟
یا خوه زییه و ورسگیگ؟
نیه زانم!

له ینوو دهی له دهر
- «ها!...»

خاوهن مأل ههسه دان؟
ههنای، دهر واز کهم،
دوتم شیعیگه!!
بی ههلوه لا، ههی هلائی ناو کهی
وه ههله دره کی،
پهرت بوو له باوشم
بویه سه که وتولک
دهس پهلی رچگیاس!

ئاونگ^۱ ئه سره یلی

له روٚ بژانگه یلی

زهنگووله به ساس

زۆزی؛

په ره یگ قاقه ز ئرای خه مه و

نوٚسمه ی بانی

چوار تایی که م و

له وه رقه وم شارمه وه ی

گاهه س،

گهرمه و بوود و هاز بایده و پی

سه ر نه یده بان سینگم

له بن گووش دلم،

وه هناسه بره کی،

وه له رزه له رز،

وه خوه شله خوه شی،

ئوٚشی^۲؛

- «وه هار...»

وه هار له پیشت ئی کوٚیه

^۱ - awinê شبنم .

له پای کیهنیگ
 باروهنی خسییه و
 گول سوو،
 ئرای ئیره تی...!!»
 یه ئوتشید و
 هناسی هه لکشید و
 گیانی دهر چوود!!

(جیخ امروز از مادر نژادهام)

احمد شاملو

سالهیل قیل، قهپنهیل قران

- «م منالْ

کام رووژْ

کام مانگْ

کام سالْ

کام قهپن^١
کام ولات کوورهو بۆوم؟»

- «ت؟

ت له شهو چرکن
مانگ دیزه ئ
سال قیل
قهپن قران
پییا بوڤ!!»

له ولاتیگ
ئووردی پایز
بهپر هاتن و
چنگیر حسن له ده مچه و باخه یل و
خوه زییه وه یل سه ونز داره یل،
روتگانه و
له بان ئاگر کتاو زانا یل
مه لۆوه برشانن!
وه خوتمان
ئاسیاو گل دان
وه چه وه یلمان

مژه توقوفه کردن
 وه کهله سه رگه یلمان
 مه ناره سازین و
 له بانئ
 دهنگ ئه زانگ هیژگرت!!»
 - «م منال
 کام؟...
 کام؟...
 کام؟...
 کام؟...
 کام؟...»

- «ت؟
 ت له شهو قلا
 مانگ مار
 سال سنان

قهرن
 دال و دار و درج و دیو و دروو و دوزمه پییا بۆد!
 له ولاتیگ
 دار برین و دارچقانی و

بهر دارهیل، سهر ئایهم بو
 وه له جی دار،
 تهوور سهونز کرد و
 له جی وهنهوشه،
 ئاسندرگ!^١
 وه ناونیشانیگ،
 نهنگد وه سقان شکیای براگهه
 ناوكد بری!
 خوهزییهو کهویگ،
 کرده پهتسوو بان زامد!
 دالگد،
 وه گوپی زوخ
 گووشد کرد و
 باپیرد،
 وه پابمارکی
 چهپالی شهو قهرهزهنگی^٢

^١ - asindirig نوعی گیاه خاردار.

^٢ - qerezengî رنگ سیاه خالص.

کرده ملد!!

□ □ □

ئیمه

منال سالهیل سنانیم و قهړنهیل قران

ئیرنگه؛

کهلهسه رگ قه ی دارهیل

وه سیف دوټیم

خون ناو چه مهیل وه ئاو و

دهس و قول بریاگ باپیره یلمان،

وه ماسی!

زینگیم؛

ړی کهیم؛

دروو دهیم؛

ورسی خوهیم و

تیه نی هلقورنیم و

شکر خدا کهیم و

یه ک ساکی بی نزی

له ئایه میگیم!!

خولە کووان

هه‌نای، وه‌هار تی

زۆری نو‌سنه‌ی:

- په‌پووله،

له‌ بان‌ هه‌ر گۆل

کهل،
 له سینگ هەر تاش
 کهو،
 له سەر هەر ئاسوو
 لافاو،
 له قوئی دەر وەن و
 نەرمەوا
 له سەر کلاوان،
 وەنەوشە،
 له وازی دەیشت و
 سییه پڕۆسنە ک،
 له رۆ چە پال چە پال ئاسمان
 بەلام،
 م خولە کووانیگم
 له خوزییە وەیل سزیای
 ک هۆچ وەخت
 هۆچ دەسیگ
 وەهار له قەیم نیەنۆسی!

شەمشەمە کوورە ک^١

- «ئۆشن وه هار هاتییه!»

- «!...»

- گووشد هاپیم؟ ئۆشن وه هار هاتییه!»

- « وه گومانم،

^١ - şemşemekûrek خفاش.

له وایل شووفار درووزن نهژنهفتیده!
 له ئیره
 ئاسمان، رهنگ هساره و
 دار، دهنگ مهلهوهر
 له هوزرهو، بردنهو
 بال مهلهوهر، ههر شهوار
 خه وهلفرین دوتی.
 له ئیره هیما
 خوهر، له ژیر لافه شر زمسان،
 کورکه ی تی
 جامه کهیل، چهو یلیان ئاو سییه هاوردییه
 ساتهیل، دلّیان تهپییه
 وا، قولی شکیاس
 وههار، کوتپر^۱ داسه لی
 کهله شیریل ولات،
 خهو خهرمانهیل خاپوور دوتن!
 ئیمهیش دیریم رووژه گان قهّل پهّل کهیم!
 زامه گان ههلهت^۲ نهوتاسیاگ گیانمان

^۱ - kwitipir بیماری ای که سریع می کشد.

بوتهسه، یه کُ دهرهونْ نقوړیگ^۱

خه مهیل، لهئی کاو ئهوکاوییان.

«هووره» چرن!

په ژارهیل، له لیژنگه یان،

سانگل کهن

دی، په ته سوو

هوچ شپعر و

هوچ هاوار و

هوچ ئشقیگ

سارپیژیان نیه کهئی!»

- «شهو، له بانْ لهش بی گیان رووژ،

که لام وشا گرتیییه و

دهس ناسه کهله که و

وه دهنگ سبیهئی پیسی

وه پیمان خهئی؛

ئاخ کُ هوچ کاممان،

ئاگر نییم!»

- دی چوته ژه نیایمهسه شه وارا

^۱ - niqûr- بسیار عمیق و تاریک

یه کُ گلوپُ خوهرِیگ
 له سۆن دلمان
 بکریه یدہ دارا؛
 له لیخناو دروو خنکیهئ!«
 - «زمسان ها بان تهلوال^۱ و
 له په کوتی مردن کهئ!
 ئاخ ک هوچ کاممان
 وه هار نییم!»
 گیژ و شه کهت؛
 یه سی ساله
 سی تاوسان برشیائ ئاگره لی چی
 سی پایز روتهل رهنگ زهره
 سی زمسان تیهل گیل گهوج
 سی سال سهره سپسلاهاگه؛
 له بن ئی وتاق تا ناوقهئ فیسیاگه،
 چه ترمه دامه و
 وهل خوهما؛ وراوه کهم.
 یه سی ساله

^۱ - telwal تابوت، بستر مرگ.

خه مه یل سییه تۆسکن و به دئه ژم
 تیهن و
 له بن که لاوه ی دلم
 خوه یان خه نه و لاو
 خوه شیه یل بوچگ و نوژهل
 نه نه ژیرمرک و
 سیکاره یل تیهل په ژاره پیچن
 خوه زییه وه یل کهو،
 که نه ژیرسیکاری و
 له ی فت سییه ی ناھمییه ریه
 ته کنه ناویان
 ئاوه خته یلم^١ هناسیان قت بویه و
 که فتنه سه قوت قات
 منیش؛
 چه ورئ، شێعر نه وه وایه یگم
 گاهه س باید و
 ئی میوان نه وه خته بکه یده و ده یشته!
 ساته گه، نه خوهش

^١ - awext ئاوه خته: آرزو، امید.

ئه و بانه گرتییه و
 گوران سانیه گان قوتنی
 تهلهیل سات،
 له ژیر جنازه ی سانیه گان
 وه نلچه نلچ، وه کورچه کورچ
 نکه یان تی
 خوزیه وهیل و ئه زره تهیل،
 رشانمه سه بان قاقه ز
 خودکار بیک که و
 - شه که ت و له که ت -
 له بان قاقه زهیل داشیویاگ
 خه و پینکی بردییه سه و.
 هوهایی^۱ سییه ژهنگن شه و
 له پیشت دهروه چه و
 زرکه ی چه و ی تی د و
 نووریده پیم!
 وا، گوران^۲،

^۱ - heüha اژدها.

^۲ - gwíran سریع.

وه گورمیچه دهی له شیشه گان و
 په لامار و تاق ته نیایم کوتی.
 دی شه کهت بۆمه!
 بوو نملچ^۱ نیشته جای
 له سقانه یلم چل کیشی.
 دی وسان نه یۆرم
 وه یه یهوهو،
 خوزییه وه یل و نه زره ته یل
 که مه هه وانه یگ و
 کوتم له کوول.
 که وشه یل خیال هه لکیشم
 چوو دریز ئاوه خت
 گرم وه ده سهو
 بان گرم له وه و
 که فمه رییا!

□ □ □

دنیا ته نگ و تیه ریکه

^۱ - nimiç نم.

هوتهای تیهنگ و تامازوو شهو
 مف ناسه کیهنی رووشن رووژ و
 نیقای نیق^۱ ههلقورانیهسهئ
 زووان خسییه له روئاسمان و
 هسارهیل بئچهک سلا داس!^۲
 چنگ ناسه قورگ ولات و
 بال کیشاسه مل چهوهیل ئاسمانا
 شهقارتهیل خوزیهو چهکنم و چم
 ئاویانی نیهوتم و
 ویرانی وه جی.....
 ئاویانی نیهوتم و
 ویرانی وه جی.....
 - «م کییم؟!
 م پهک خریامه^۳،
 م ساکی^۴ سهرد سپ سالدیل سییهم؛

^۱ - nîqaŷ nîq لبالب.

^۲ - sila das قورت داده است.

^۳ - mi pek xiryame من از یاد رفته‌ام.

^۴ - sakî سایه.

راوتشت کەر^١ رێیه یل^٢ راپ^٣ بی ره وه نم
 په یچوور کەر^٤ قه ورسا^٥ خه شیه یل^٦ بی شوون نوونم!
 م کییم؟!
 هۆره وەر^٧ له هۆره وچگی^٨
 له قولتیه ی^٩
 له یه وه ر ته پ^{١٠} تووزینیگ^{١١}
 له درج^{١٢} ورسگ^{١٣} سنووریگ^{١٤}
 یا که موو ته ر چه و کالیگ^{١٥}
 له خه وپینک مه ته ل^{١٦} نه وه تیاگی^{١٧}
 شه قار ته یل^{١٨} خه و زیه و چه کنم و چم^{١٩}
 ئاویانی نیه و تم و^{٢٠}
 ویرانی وه جی...^{٢١}

□□□

قل قوو ده یشته یل دامردیه

^١ - raüwişt ker جستجوگر.

^٢ - raf مست و منگ.

^٣ - hürewer خاطره.

^٤ - sinûr مرز.

کوٲیہیل وه سهر پاوا، مردنه
کلک نه مه بانْ شانْ بهر زترین کوٲیہ و
فاتهایگ دهم:

- ئاخ خ...

کوٲیہیل دهمچه و سزیایْ
ئیوه سقانهیلْ شکئیایْ زهؤتین گ پووس درینه؟
یا خهمهیل گهورایْ منینْگ
چینه له چاره نؤس ئاسمان؟!«
شهقارتهیلْ خوه زیه و چه کنم وچم
ئاسمان ژیره یْ خوله کووین ساجیگه و
زهؤ کوانگْ قؤل دووزه قینیگ و
ئیمه یش بر یْ چمه تیم
سزیه یم و ئه لقرچیه یم و
وه دؤکه لْ، یه کْ تره کی کوور که یم.
ئاویانی نیه و تم و
ویرانی وه جی...

□□□

وهختای دؤتم؛

هامه جایگ؟
 زنانیگه^۱؟
 دهروه نیگه؟
 شاریگه؟
 قه ورسانیگه؟
 نیه زانم!
 به لام؛
 قیز قازه،
 هاواره،
 شینه،
 دهنگ شلاخه
 بوو خوته؛
 په ژاره یگ چه کنمه و
 بری ئایه م دوتم
 کوور،
 دهس بریاگ
 قول بریاگ

^۱ - zenan شکاف و سوراخ عمودی که در کوههاست که گاه بسیار عمیقند و تا دامنه‌ی کوه ادامه دارد.

نوژهل نوژهل
 قووخن قووخن
 خر خوهن
 ژاو خوهن
 تهله پا کوتن
 له ورسى و تيهنى لاکه لاکيانه
 لهپ گرهنه و ئاسمان و شکر خودا کهن!
 مانگ گوما بويه و
 خوه ريش له سوکي لهي ئاسمان سييه.
 بويه سه پتقال زهر د سىسلاتگي.
 چهقه چهق دگانه يلي
 بهر وه لنگه يل بر يه سه و
 داره يل روتهل و قوتهل و قل قوو
 چنگ چولييان بويه سه چخيله و
 رقيه ن و هلقر چيه ن!
 يه يه هو،
 چره ي بهرزي هيژ گري،
 وه ختاي قيژني؛
 زه و زه مان، جوور گافاره

نیشیده ته کان.

- «بگرن!... بارن!... چهوێیان!... زووانییان!...»

وه به یه یهه و

قلایل گهرجهی^۱ پرت پیس

دالهیل مل روت باله شوورهدار،

گورگهیل گهر ناوکریشه دای^۲،

که متارهیل قنگ شهل قهیز

چه قهلهیل گهر ریهه و بردی

هه یه هلا کهن و هه لامات تیهرن و

رشیهن له ئایه مهیل نامه ی گرتگ و

ئاژالییان برنه و^۳.

بووردیزلهیل، شاخ نانه سه زه وه و

قووړنن و خاکه پووژی کهن و

قهوړ کهنن

زگ مرده شوورخانه پنه میاس و

دلێ قهلو بوود و جنازه هلالی!

^۱ - gerce بدشانس.

^۲ - nawkirîse day لاغر و مردنی.

^۳ - ajlêyan birnew از بیخ و بن آنها را می کنند.

چهو گل دهم
 له سوکي له قهورسان
 ترؤسکه ي بي نز و قردگي رووژنای دياره؛
 وه کوله پسي^۱ چمهو وهر
 دوتم شه مشه مه کوره ک گه ورايگ
 ها بان سانگه و
 کوليچه ي مانگ ها ناو ده سي
 به يده ي وهره و دهم و قه پ ده يده لي
 دهمچه و به دئه ژم و تو تسکن
 چهو قرمز و بوچگ
 چکه چک خوته وه ده ور دهميه و
 «دروو» به نيه غاو^۲ خسييه و
 چهو ره ژييه و
 ها شان راسي
 «مهرگ» سيکاري داوژ سانييه و
 ها شان چه يي
 «رخ» وه چهو هه ليزر کي اي

^۱ - kwiŋe piŋe خميده و يا سينه خيز به چيزي نزديک شدن.

^۲ - beni bixaw آرايش.

ها پێشت سهری
 «شاعر» تیکل^۱ بایه قۆرهت مه زان بگووینگیش
 لهو پێشتهو ههر سیچقه^۲ که ید و قیرنی
 وشه گانی له تیری
 گرِه گر سهر گوونا یانه!
 - «ئاخ خ.... شاعر!
 نیه زانم،
 قه سیده گان ت شوو ترن
 یا کوومر هیل^۳
 ههر شهو که وشه گان شه کهت باوگم،
 وه ده م په ژارهو پێشت ژانهو!
 نیه زانم،
 قافییه گان ت رهنگینترن
 یا گیسه یل خنیه ره ژ ئاوه خته یل وا بردگ دالگم!
 له قیزه ی شه مشه مه کووره ک هه لواړ کیه م^۴.

^۱ - tîkîl شکمو و ولگرد.

^۲ - siçiqe جست و خیز کردن.

^۳ - kûmir آخ کشیدن.

^۴ - elwarîkiyem یک دفه از خواب پریدنم.

- «بگرن!.... بارن!... چه وئیان!... زووانییان!....»

له سوک تر له قه ورسان،

برې منال سهر گهو ملگه نیشتنه و

وه مل دفته ریل نه نوسیاگیانا گیرن

چه قه لهیل گهر نه زانسهی،

چه ته لمهیی ده ورپیان دانه و

منال لهیل، وه خته زیه لگ بیړن.

داس و ته ور و چه قوو هه لړشیاس

- ئاخ خ...!

داسه یل له پریقو و بردگ!

وه مه خمه ل نهرم مل کام مینامل سهر کام دهر و نه

ساوسول خوه دان داینه؟!

وه خون مل کام مه له وهر ئاشق سهر کام سهر کهش^۱

لچ قرمز کردینه؟!

ته وره یل مه نگه پرهی^۲ که پوول قهو!

قه پ داینه له قول چهن چنار سهر بهرز سهر له

که شکه شان ئاوا بو؟!

^۱ - serkeş بلندای کوه، ستیغ کوه.

^۲ - menğefe بی منطق.

دالّ پیریگ؛
 خهزگان قهوتی ها وهر دهمی؛
 قهلووخهئ دۆ دریزیک ها دهسییه و
 خپری دهید و
 ئایه مهیل تیهل ترش ورسنگ
 له ساکی سهرد سپ قهورهیل بی شوون نوون
 سهرد شوون یهک قوور دانه و
 یه ک جامۆلک دهم کهلیگ ها پییان؛
 وه کورچه کورچ، چنه و وهر و
 دالّ، لهئ خوسهئ سییه زۆخه
 کهیده ناو جامه گانییان.
 ئایه مهیل
 جامه یل ههلقورنن و
 دهسه زانی نیشن و
 هناس سهرد هه لکیشن.
 دالّ ترهک
 له بان سپ کولانیگ
 قهیری کر کیشاش و
 «بهه یشته» و «دووزهق» فرووشی.

ماموستایگ^۱ و قه پری منال
 له ناو زیلداڼ سنووریگ
 کرجگه کردنه و
 ماموستا له دهرز تیول ته خته رهش^۲ شکیاگ نوټی:
 - «ئیمه کییم؟!»
 - «منالهیل! دهفته رهیلداڼ درارن!»
 منالهیل بی «جوقرافیا»
 منالهیلی گ^۳ کتاو «دیرووک» گوم کردنه
 منالهیل ژل و جاجگ و کونکوور و فارسی کوټیه یله
 منالهیل^۴ رهش روت «سیکار» و «واکس»
 یه ی بر گیژ و کشمات
 وه واق پهری، نوورن و
 یه ی بر، وه نه زانسه ی رهنگینی خهنن.
 ژنیگ وه چاره ی خوه ی
 چه و په ژیه و
 له بان^۵ کارتوون شریگ
 خوه ی هه ل^۶ شیانیه و «هه راج» که ی!
 بر تره ک دوټم؛

^۱ - mamusta معلم.

ئاتەشە و ئالە^١ کە دێرن
 دەمچەوێان خوریاس
 یە ک جامە ک^٢ شکیاگی،
 ها دەسیانەو
 نوورن وە خوێان و قیژنن
 خولە کووان بەرز یگیش؛
 لە ئشقەیل سزبای و
 خوێزێ و سەپریای و
 ئەزەر تەیل^٣ نەچەقیای و
 ماچەیل نەچینای،
 کوو بۆیەو
 بری^٤ خوێشی سیار،
 وە ملییا، سۆیە تگ سۆیە تگ^٣ گیرن!
 شوان کەرەپەشم^٤ و،
 هەئ^١ کردییە لە ڕییەن ئەورەیل^١ چرکن و نگریش^١ و

^١ - ateşe û alike - بیماری خۆرە، جذام.

^٢ - siyar - سیاہ پوش، عزادار.

^٣ - süyet süyetg - زار زار گریستن.

^٤ - keřepeşm - سادە دل.

هەر چیگه، گوانه یلییان جه پئی
 نمیگ ئه و خوار نیه خه ن
 هەر چیگه، خرخوهم و پرسیار که م
 ئایه مهیل سړو کوړ نووړن!
 وه یه یهه و،

دار تیده و دهنگ:

- «ئاخ خ...ئاخ...»

سه رپه له یل و گلاگانم شکنن
 تاگهر، «تانک» و «تووپ»
 له ژیریان هشار هشار بکه ن.
 له په له گه وراگه م «تاووس»^۲ سازین.
 له ئیوارگان خوله کووینیگ.
 دهسه یل «ویکتورخارا»
 نانه بان سینگ من و
 وه ته ور هرووش کردن
 له شه وه کیان سهر د نارنجیگ
 «لورکا» له پای م تیرواران کردن

^۱ - nigrîs ناخن خشک و بسیار خسیس.

^۲ - taiüwis تابوت.

له نیمه‌رووان^١ داخ^٢ پرشه‌ی شه‌ر هاتگئ
 وه پهل گیس^٣ م
 پیشت^٤ «نازم حکمه‌ت» مارماره‌و کردن
 له مانگاشه‌و نقره‌ره‌ژینگ
 له‌ش^٥ «نازادی»
 له به‌رزترین پهل^٦ م کیشانه‌و بان
 ئاخ^٧ خ... خه‌جالا‌ت ئه‌وخوهم؛
 ئیکه‌ش؛
 قه‌ل^٨ قووم کردن و
 بۆمه‌ ته‌رم^٩ گه‌ورایگ
 تا په‌رته‌ک^{١٠} شووره‌یل^{١١} خیل^{١٢} شه‌مشه‌مه‌کووره‌ک
 «چه‌مه‌ر^{١٣}» نازادی
 له بانم بگرن
 تفه‌نگ تپیده‌و ده‌نگ
 - «ئاوه‌خت^{١٤} دل^{١٥} بو^{١٦}»
 ته‌میره‌یگ بووم
 له باوش ره‌نگین‌ترین دۆیه‌ت^{١٧} و لا‌ت

^١ - pertek لباس کوهنه.

^٢ - çemer مراسم سوگواری همراه با سرنا و ده‌ل.

هەر ئیواران،
 نهرمه‌وای کلکه‌یلئ،
 به‌ئ له ناو زلفم و
 باریده‌مه‌و ده‌نگ
 بوومه «سه‌هه‌ری»^۱
 بوومه «مه‌جنوونی»^۲
 به‌لام،
 کارخانه‌یل «دمۆکراسی» تاشینه‌م و
 ئیرنگه تفه‌نگیگم
 له باوش سهرباز له‌ر ورسگیگ
 رقیه‌م و
 هەر شه‌و، شه‌واره‌یل شوتم شار، شوورپه‌و که‌م و
 مناله‌یل له خه‌و هه‌لوارکنم
 یه‌یشه کار بار منه!
 شه‌نگ تیده‌و ده‌نگ:
 «توواسم سه‌رگ خودکار که‌ویگ بووم

^۱ - seherî مقامی در هوره و تنبور.

^۲ - mecnûnî مقامی در هوره و تنبور.

له دهس^١ منال^١ زهقه^١ نه مه زریاگی
 مه خش^٢ ئشق و زانایی
 له ناو دهفته^٣ زیان
 وه پیم بنوتی
 به لام
 بۆمه قه والتگ تفهنگ و
 نه خش^٤ «مه رگ»
 له ناو مه غز و سینگ جوان نوتم!
 سان تیدهو دهنگ:
 - «له زهین^٥ قورواق
 زه ریا^٦ چه نی گهوراس؟!
 له هساو قلاوه رزه ک
 باوش^٧ ئاسمان چه نیگه؟
 زخال^٨ چو تو یه نی
 وه هار بکیشی؟!
 درج^٩، له هه لفرین

^١ - zeqel^١ باهوش و زیرک.

^٢ - zerya^٢ دریا.

^٣ - dirc^٣ قفس.

چووه زانی؟!
 چهوهیل زهرد پایز
 چووزانن سهونزیش رهنگیگه؟!
 تفهنگ چو بزانی،
 ژیان له مردن خاستره؟!
 بووردیژل چووزانی
 مهلوچگ چو ئاشق بوو؟!
 له چهو چال زخال،
 ئاسمان چو چل کیشی؟!
 خالوو خودادای،
 له کوو بزانی
 ئرا خودا هوچ بهشی نیاس؟!
 شامرائ شوال فرووش
 له کوو بزانی،
 ئرا نامه‌ی شەش کلک دیری؟!
 شەر وه دەس خوه‌دهو مه‌یه!
 دەس بگره مل کلاو خوه‌دا!
 ئاگر چووده لیم.
 وه یه‌یه‌هو،

وهر ههوانه کهمه و خوار

خوه زێیه وهیل کوو کهم و

کرمیت چه کنمه و

قه ورسان، رووژنه و بوو

قال کهم:

- «هووز نه هات هه لسن!»

به لام،

ژاو خوهن و ته له پا کوتن و له په و گرن:

قال کهم:

- «نازار گرتگهیل هه لسن!»

سییه تا^١ گرتگهیل هه لسن!»

به لام

ئاو زهل دهم^٢!

وه یه یهه و،

شه مشه مه کووره ک قیژنی:

- «ئه وه کییه چراخ داوورسنی؟ ئاگره و کهئ؟!»

قلایگ،

^١ - siyeta بیماری تب سیاه.

^٢ - aw zel dem ئاو زهل دان: کنایه از کار بیهوده انجام دادن است.

وه قیره‌ی سییه‌ی پیسی ئوتشید:

- «شاعریگه»

شه‌مشه‌مه‌کووره‌ک، ته‌وه‌ن به‌یده‌ی

هه‌لوار کی:

- «بگرنه‌ی!!»

م، له‌پسا چۆزه‌ده‌م و پهل کیشم:

م شووفاری سڤمه‌گو دیوه‌یل دروو ده‌له‌سه‌که‌م!

- «بگرنه‌ی!!»

م ئاگر زانایی له‌ولات که‌یخودایل تیه‌ریکی دزم

- «ئوشم بگرنه‌ی!!»

م سیزیفم، م پرومته‌م!

م ئاخیرین منال چه‌تون^۱ و چلفل که‌یوانوو کت‌کوور

دیرووکم

م چه‌وماخه‌ی نووای وه‌یشت وار وه‌هارم!

م پلسکه‌ی^۲ ئاگر کۆزه‌گه‌ی کاوه‌م!

وه‌ی هه‌لسن!

به‌ن گیان بریاگه‌یل هه‌لسن!

^۱ - çetün بازی گوش.

^۲ - pılıske تکه چوب نیمسوز.

شەشەمە کوورە ک قیژنی:

- «بگرنەئ!.. بارنەئ!.. چەوئ!.. زووانئ!..»

وہ بہ یہہو،

قلا، دال، گورگ، کہمتار ...

چەتەلمەم^۱ دەن،

قیپہ برم کەن و

بەنەم وہ لائ شەمشەمە کوورە ک

قەپئ دەئ لە کولیچەئ مانگ

دەسئ تیہرئ وہ دەور دەما:

- «چەوئ درارن! زووانئ بوورن!»

کولەشێعر چەوکال^۲ پەژموولکیاغئ^۲

لە گیرفانم مل قوتەو کەئ

ئوتشی:

ئاگرەیل گەورا،

وہ چەرزائ^۳ قرچالەیل^۴ بۆچگن

^۱ - çetelme dan حلقە زدن، معاصرە کردن.

^۲ - pejmûlikyag پەژمردە.

^۳ - weçerza نوہ.

^۴ - qirçale جرقە.

ئی شہوار شوو^۱ تنہ ،
 وہ قرچالہی شیعریگ بہنہ!
 یہ ئوتشید و ئاگر چوودہ لی
 شہمشہمہ کورہ ک بان چہ و گری
 منیش کہمہی قال:
 - «وہی ہاوار!...»
 ئایہمہیل کہنہی قال:
 - «وہی ہاوار!...»
 منالہیل کہنہی قال:
 - «وہی ہاوار!...»
 لہ پسا چوڑہ دہم و پھل کیشم
 بری لہ دورا دیار دہن
 دہوریان گشتی نوڑہ و
 گہل گہل مہلوچگ و کہمووتر و وہناوکہ^۱ و
 خومہرہژگ^۲
 لہ شوونیان،
 بال و ہشنن و تیہن

^۱ - wenawke نوعی قمری.

^۲ - xwmerejig پرندہای زیبا و رنگارنگ.

یه کُ چراخیگ ها ده سییان و کتاویگ
 فره خوتم له لییان جووش تیه ری
 خاس هۆردهو بووم
 شاملوو، شیرکو، ئه خهوان، فهردهوسی،
 فرووغ، هدايهت، ههلمهت، پهشیو، نازم حکمهت، لۆرکا ...
 دهو کهن و قال کهن:
 - «وهی بگرهیی، نه ده رچوو هاتیم!!»
 له خوهشی،
 کهزگهز بالا کهم
 شه مشه مه کووره ک بوته سه جاو چه رمگ
 رقیه ید و قیژنی:
 - «مردگه یل! زینگه یل بگرن!»
 ئووردی شه مشه مه کووره ک
 له بانا بوونه و گل
 شاعره یل، نوورن وه فهردهوسی
 بسکه خهنگی که یدو ئوتشی:
 - «میرات داره یل ناگر و زانایی!
 کتاو واز کهن!»
 یه ئوتشید و ده م کتاو ده یدهو

وه یه یهههه
 رووسهه و کاوه و سیاوه خش و فلامه رز...
 تیه نه مه یدان!
 ئه خه وان لوو کتاو ده یدهو
 ئاگر ئه هوو رای،
 زووانه کیشید و یه خ خوه ر ته زیدهو
 شاملوو، لوو کتاو ده یدهو
 هزار «واریتانه» پییا بوون
 شه مشه مه کووره ک ته پ ریپ که فیدهو پی
 بان چهو گریدو قیزنی
 ئاگر گرید و بووده بهور
 ئایه مهیل، گیان که فیدهو پییان
 وه چهو پرتنه کی،
 «گارد سیویل»^۲ شه مشه مه کووره ک

^۱ - wartan آزادیخواهی که در زمان پهلوی زیر شکنجه جان سپرد و شاملو شعر «نازلی» را به یادش سروده است.

^۲ - gardi sîwîl گارد سرکوبگر «فرانکو» دیکتاتور اسپانیا. لورکا شاعر بزرگ اسپانیایی در شعری جنایات آنان را به تصویر کشید و وقتی لورکا به وسیلهی سربازان فرانکو دستگیر و تیرباران شد، یکی از اتهامات او سرودن همان شعر بود.

تهرفُ تۆن كهَن!
 قه ورسان داخِلِيشيهئ
 «نازم حكمت» ئۆشئ:
 - «هه لسن! شاعر وه نيشتن كارئ به تاله»
 ريچه رمگ كوور و كه يوانوو قزئ
 - جوور قوتوو لِسك^١
 له پاي كه له كي له كه له سه رگ ئايه م كه فتنه و
 يه ك دووار كه لكئ له شه و ها مليان
 موور تيه رن.
 چمه و وه ر،
 دوتم
 ريچه رمگه كه باوگمه و كه يوانوو ه گه يش دالگمه!
 ده مه مل سه را و
 وانگ شوورئ هالالم.
 دالگم ئۆشئ:
 - «رووله! بنوور!
 يه كه له سه رگ خوه يشكه يل و برايده!»
 كه له سه رگئ هيژ ده م

^١ - qwitûlisk ريشه ي گره خورده و زمخت درختان جنگلي.

سهرده،
 تهوهن به یدهم
 پووقهئ قهوئ که ید و
 وه یه ٲهه و
 قه ورسان نیشیده زله
 دویه تلّه قژ بوور چهوبا ٲامییگ تی
 شهو شوورئ ها وهرئ
 ماسی خوهر چهرمگ قاقه زینیگ
 ها ده سییه و
 له شوونئ
 دوٲس و پهنجیا هزار ماسی خوهر
 قاقه زی چهرمگ
 بال وهشنن و تیهن
 - «یه کییه؟!»
 شاعره یل ئوتشن:
 - «یه سادا کووه^۱ و یانه یش له شوونئ
 له هیروشیما هاتنه!»

^۱ - sadakû دخترک ژاپنی نماد قربانیان فاجعه ی اتمی هیروشیما و
 ناکازاکی.

ریچه رمگێ تێ جوور کهوله کوت
خیال بوچگ قژ هوئی
- رهنگین -

هه جوور «شهش په پووله که ئ مه ز ییه»
ها بان ده سییه و
له شوونی

پهنج هزار په پووله ئ رهنگامه
بال وه شنن و تیهن
- «.....؟!»

شاعره یل ئوژن:
- «یه مامه هو مەر و که ژال،
په پووله گانیس...»

کوڕ بته و چوار سوکیگ تێ
هه ر منیده رووسه م کار خوه مان
سیداره ئ^۱ گه وراینگ له چوو و چزگی^۲
ها وه کولییه و
له شوونی

^۱ - sêdare دار اعدام، صلیب مجازات.

^۲ - çuwe çizigî آزار رساندن، شکنجه.

شه‌ش هزار وه‌ناوکه‌ئِ که‌و،

بال وه‌شنن

- «.....؟!»

شاعره‌یل ئو‌شن:

- «یه «ئسپارتاکووسه»^۱ و هاوکوره‌یلِ

ناز شرین دویه‌تیگ تی؛

به‌رز هه‌ر جوور «گۆمه‌شین ناسر»

ره‌نگین

جوور «گۆل‌نیشان مه‌زه‌ر»

داوانی، پر له وه‌ه‌ره‌یل دۆر له‌یره‌وه‌ر و لات

که‌مچانی^۲ ها ده‌سییه‌و

پر له مه‌ته‌له‌گان نه‌نگم

زانم

کلیل قه‌لب م

^۱ - ispartakûs ره‌بر بردگان شورشی قبل از میلاد مسیح که به همراه

شش هزار نفر از یارانش زنده بر صلیب زده شدند و به روایتی در میدان جنگ کشته شد.

^۲ - kemçan بافتنی کوچکی که به دیوار آویخته میشود و جای نگهداری چیزهای کوچک می‌باشد.

ها له ناو مه مگانی

شیعره گانم سهراپا بوونه چهو

وشه گانم تیه نهو دهنگ:

- «دویه ته رهنگینه!

ت بلسکه ی ئاگر دَل کام شیعر کام شاعر کام شاری؟»

بال چهو ده ی له یه ک

هه ر تک ئرمیسیگی

بووده گول قرمزیک و

تک تک تکیه یده داوانم

- «گلاره گهم!

مه له وه ر ئاشق کام وه هار کام ده رو ه ن کام ولاتی؟»

بال چهو ده ی له یه ک،

هه ر تک ئرمیسیگی

بووده که مو و ته ر چه رمگیگ و

نیشیده بان شانه یلم

- «گشت که سه گهم!

خوه زیه و شرین کام منال ورسگی؟

هناس سه رد کام دالگ چه وه پرید؟

بو تش ئرام!

م پرم له جامه ک!
 پرم له کهو و کهمووتەر و هساره
 بهو گیریه گاند له ناو وشه گان م بکال
 بهو تا وشه گانم
 وه دهنگ ت قسیه بکهن
 ده سپیچگ مه جوور،
 ههرسه ئ ترسم جوور ماچ نه پره سی نه چنیا گئ
 له لید بکه فمه و خوار!
 بهو! نه رمه وای هناسد
 وه رده له گهرمه سیڕ گیانم.
 بال چهو ده ئ له یه ک و نووریده پیم
 چهو یلی په ژاره وارنم کهن و
 سهر و قژ شیعره گانم،
 هه لکزیه ن و کزره و بوون و
 سړوکور مق به نه و دل!
 وه یه یهه و تا نووریده ئاسمان،
 شوان ترس خوودار^۱ وا
 هه ئ که ئ له رییه ن تهر ف تون ئه وره یل ئاوس و

^۱ - tirsi xûdar دیوانه ی وحشت زده و عصبی.

داجمیهن ئړا بان قه ورسان و
 بووده رفت^١
 ئاسمان،
 مه مگ نه یده دهم دهمه دالانهیل^٢ و
 کوته و دهشت و دار و ئایهه،
 سناو دهی
 له شوونی،
 خوهر، چهو ره ژیدو
 سهروین به سیدهو
 ملوانک رهنگامه ی^٣ زهرینه وسیمینه
 خه یده بان سینگ و
 تیده پیریمانهو
 هه رهیل گشتی،
 پیر بوتهو دگانه یلیان رزیاس
 تهو رهیل بیکار گشتی دارزیانه.
 «شوان پهروهه» و «ویکتور خارا»

^١ - rift باران شدید.

^٢ - demedlan کسی که از گرسنگی و تشنگی بی قراری کند.

^٣ - rengame رنگارنگ.

وه تهنوور و گیتار تیهنهو دهنګ:

- «مزگانی ...

مزگانی ...

مزگانی وه خویشکەیل^۱ په ژاره و دالگەیل^۱ چهوهریئی

مزگانی وه هه رچیگه شاعر و کهوتر و سیه پروتسنه که^۱ ...»

نایه مهیل و مهله وه رهیل

خه مهیل و خو هشیهیل

- روولّه بجم -

برپر و گهل گهل تیهن و

تا ئه وره گ^۱ چهو هه لورئ

ولات دا پووشنن

- مزگانی

مزگانی وه درج و شمږ و شهخته^۲ و زهنجیر

وه رخ و چرچ و دروو و دهلهسه

سنوور و ئاخل و ناوین ...

له پرهو دوتیا

هوچ چناریگ،

^۱ - siyepirüsinek پرستو.

^۲ - şexte یخ.

هۆرمانهیل^١ سهونز^١ خوهی،
 له هۆرهو نیهوهید،
 له ییرهو دوتیا
 هۆچ دار^١ بهرۆیگ
 مهلهوه رهیل^١ گوم نیه که ی
 مهلوچگه یل وه زووان^١ دالگی خوه یان قسیه کهن
 له ییرهو دوتیا
 ری بههه یشت
 وه ناو مهیدانه یل^١ مینا نیه چوود
 هۆچ شوانی،
 ئیواره،
 وه بی قول نیه چوو ئرا مال^١
 دی قلایل^١ نازیه تبار و
 پهنج شه مه یل^١ سیار^١ دۆده رهش
 نیهونه هاومنووس^١ دالگه یل
 دی «خوداکه ره» وه پهله تگ^١ سیه ی ناهمییه ری
 خوه ی نیه تاسنی

^١ - hüriman خاطره.

دئ شه مشه مه کووره ک وهل^۱ «شالی چه رخی» و «نازاری
 شیتا» دژمنی نیه کهئ
 دی هه وه جهئ هوچ «چگووارایگ»
 ئه و تفهنگ نیه که فی .
 هه ورات^۱ گیسه یل^۱ شیعره یل^۱ «هه لمهت»
 ولات گریده و هر
 هزار په بوولهئ رهنگین^۱ شیعر^۱ «شیرکوو»
 گوورسان که یده گول گولارا
 هه ر کلک^۱ شیعیگ^۱ «شامی»
 بووده شیشه یگ^۱ ئه تر
 وه دهس^۱ منال^۱ کرماشانیگ^۱
 فرووق وه پهل^۱ گیسئ
 ئه سر^۱ مناله یل^۱ سریده و،
 وه بلالوک^۱ ئرایان گووشپاره درس کهئ!
 شاملو و ئایدا

^۱ - heüirat بوی عطر و عبیر، بیشتر برای گیاهان.

ئِرا که مووتەره ییلیان دانووکه رشنن
 «ئەخەوان» لە جی زمسان
 لە وه هار ئوتشی
 «حوسەین قولی» بۆتیه سه خاوهن د لچ و خەنید
 «نیازەلی» سجیلداره و بۆتیه و
 ناو هەلگەردانییه!
 «سیروان» و «ئەلوهن» و «گاماسیاو»
 دەس خسنه سه مل یه ک
 زهرد و کهو و قرمز،
 شان وه شان یه ک،
 «گەریان» هەلپەرن
 «ەلی نه زەر^١»، قوولەم به هاره^٢ چری
 «خان مه سۆر^٣» قال کهی:

^١ - elî nezer یکی از هوره خوانان بزرگ کرد.

^٢ - qûlê behare شعری از شاکه و خان منصور در وصف بهار.

^٣ - xan mesûr شاعر بزرگ کلهر در زمان افشاریه.

- «شکرانه م وه پید ...

بینای بان سهر ... »

شاکه^١ جوواو دهی:

«خان !

کووره گلالان ...

لافاو گرته وهر؟!»

^١ - şake شاعر توانای کرد و یار و همدم همیشگی خان منصور.

مال خالووان^١

له ئێ سیه چل زمسان^٢ سهرد^٣ سقان سزنه

وا

له ناو کۆچه یل چک^٤ چوول^٥

چنگ چوئێ^٦ هه لگه رد یاس

^١ - malixalûwan کفش دوزک.

گیانی داملکیاس
 به پری هه لوریاس
 وه کورچه کورچ،
 ته پ کونای کرکیی کوتی
 «مال خالوان! مال خالووم ها له کوو؟»

خوهر
 له دهیشتهی روتهل قوتهل قلامردگ ئاسمان
 ده مچهوی ئه لگریاس
 چهوی هه لبرزکیاس
 هناسی رچکیاس
 بوتهسه سلیم سییه و
 دهس بی دهسلاتی گریدهو
 «مال خالوان! مال خالووم ها له کوو؟»

ئایه مهیل،
 ئایه مهیل گیز
 ئایه مهیل وهم
 ئایه مهیل تیهل، تهنیا، تیهریک، ورسنگ
 وه پای دیوارهیل تا ئیواره دریش بیکهسی
 ههر کهس،

له ژیر جنازه ئی خوه ئی،
 نکه ئی تی
 زقوم
 گورچیگ ههر چیگه داره رچگانیه
 ولات شه کهت شهیت
 له ژیر شمر شووړ شه مشه مه کووره ک شه و
 کوومر کیشی
 قلایل قه رانگوره خته^١، گووشه قولاخ^٢ شووفاری ولاتن
 خه مه یل خوه شی سلادره،
 له مدوه ق دلّیل
 گورای گور سیکار کیشن
 «مالّ خالّوان! مالّ خالّووم ها له کوو؟»
 له ئی سییه چلّ زمسان سهرد سقان سزنه
 چوته چقیامه و چه قیایمه
 دی زه پینه و سیمینه ئی شوون وه یشتوار ده یشت دلّواز
 ئاسمان
 له هۆره و بردیمه

^١ - qerangwirexte دنیا دیده، با تجربه، نیرنگباز، مکار، از دام جسته.

^٢ - gûşe qwîlax حساس برای شنیدن.

دی نیہ زانیم
 سووسگ کہیٰ خا کہیٰ؟
 کہو کہیٰ کر بوو؟
 سییہ پروتسنہ ک کہیٰ تیدہو؟
 وہناو کہ کہیٰ ئاشق بوو؟
 دی نیہ زانیم،
 چہویر چو گول دہیٰ؟
 خومہ رے ژگ چو چہو رے ژید؟
 وہ فراوان
 چوَن لہ خرگین خیال گلالہیل
 سہرپرژ بوون؟
 «مال خالووان! مال خالووم ها لہ کوو؟»
 هامہ ئی گہپُ باسہ و
 وہ یہ یہہو
 سہردہ وائی تیژی تید و
 پف کہیدو قہ پالم و
 مال خالووان مردگ وشکلاتی
 وہ لا بہید!!..

په ته سوو^۱

هه ر له ئیواره،

خهم،

وه ته ور گول ده میگه و

گورای گور،

^۱ - petesû کهنه‌ای که می سوزاند و خاکسترش را بر روی زخم می گذارند.

دهئ له ساقهئ كلوور دارُ گيانم

منيش

هه يتاهه يت

خوه زِييه وهيلُ كهو سزنم و

كه مه په ته سوو

نه مه بان زامه يل قولم و

وه دهسُرُ شيعره يلُ قرمز

هه لِيِيچمان

شه وه كي

خه م

وه ته ور كول ده ميگه و

شه كهتُ ولّه كهت كه قتييه و

دارُ گيانم

له ژيِر بارخوه زِييه وهيل كهو و

شيعره يل قرمز

سه ر چه مانِييه!

تامازوو

ئێ تیه‌ریکه‌ شه‌و
 زلّمان ساکان^١ قه‌رقوته‌^٢
 تامازوو،
 تروّسکه‌ی چه‌و هساره‌یگه‌
 ئێ ده‌یشه‌ی برشیای شیوپ شیوپه‌
 تامازوو،

^١ - zılman sakan ب‌سیار تاریک.

^٢ - qerqüt انبوه، پر.

ئرمیس ھوونکُ ئورِیگه
 ئی کھوکُ کزُ کوور کولہ سوکُ
 درجُ تہنگُ تیہریکھ
 تامازروو
 نیشتنُ بانُ سہر کھشیگھ و
 منیش،
 تامازروو تنم!
 تامازروو چہوہیل کالُ پر لہ پرشہیٰ خوہرُ
 چووپی زلفُ شوورُ شیواوہ شیود
 وہ دہسُ نہرمہوایِ ئیوارہوہ
 بہو!
 بہو تا وہہار بایِ
 تا منیش؛
 لہ ھہوژات ھناسہد،
 سہر مہس بووم و
 لہ سہرُ کھشُ بہرزُ دلداری،
 ئپاد بشاقنم!
 بہو!
 بہو.....!

هاتی...»

«هاتی..»

ئى چىلگه يل هسك رهقه
هيمان فكره يل سهونز بكه ن!
هاتى،

گوچانه گه ئی باپیرم
 هەر شهو خهو دهروهن و دارسان بوئید!
 کی زانی؟
 هاتی یه ئی شهو کیان ک هه لسم
 بوتم چۆزه داس و بویه سه توله داریگ!
 هاتی
 ئی مهل کز و کوور بن درجه
 له هه لفرین،
 تووزیگ وه هۆر باله یلی مه نوڊ!
 هاتی،
 ئی ئایه مه یل نامه ی گرتگه
 هیما ئی تام مه ته ل و گهنم و واران بییه ن!
 چووزانم؟
 هاتی، هەر وشه یگ
 سوو دسوو، شیعر یگ، رۆمان یگ بوود!
 وه هەر وه چگه هساره، خوه ریگ
 هاتی...
 هاتی...
 هاتی...

یه‌سه‌گ خێ وه شه‌و نیه‌گرم
 دڵ وه زمسان نییه‌م
 چۆن ک زانم؛
 زمسان له‌ گشتی وه‌رزه‌یل
 وه‌ وه‌هار نزیک تره‌!»

درج

دُ کهو،
 له سهر ئاسووهی بهرزینگ
 رویائی رو یه ک گرتنهو
 ئرای یه ک شاقنن
 درج ورسگیگ بهلام،
 له پیشت چروویگ
 له تره له تر زووانیهو
 ها موکولییان!

چەمەر

ئاسمان،
 دیۆل کوتی
 وا،
 ساز ژەنی
 تاشەیل گوپەو پرن
 دارەیل قژەو کەنن و
 بایەقوش^١ کووریگ
 لە بن^٢ کەلاوەی دلم
 وە مل خوەزییەو کوشیاگ
 تا شەوێکی؛
 «پاوەمووری^١» چری!

^١ - pawemûrî آهنگی که کردان در سوگ عزیزانشان می‌خوانند.

ماچ

پینۆس^۱ بیک^۱ که و
 وه دزی «سانسوور» هو
 ماچ پهره یگ قاقه ز کرد
 شه وه کی گشتی^۱ ولات
 له دهنگ^۱ گیری کوور په شیعر یگ
 زرخه و^۲ بۆن!

^۱ - pênüs خودکار.

^۲ - zir xew از خواب پریدن.

که‌پوو

که‌پوو هات و
توواس چشتی بوټشی
به‌لام وا پف کردهو پی و
خوهی و خه‌وه‌ره‌گهی
وه‌لا برد!

سهوز

پایز هات و
هه رچیگه شیعر و رۆمان سهوز باخ بو
وه نه خوه نیاگ سانسوور کرد
دار کاج به لام؛
وه شیعره ییل چهو سهونز و
گوورانیهیل بالابه رز
وه پایز، قهشمه ری کرد!

گومان

- «تەق...! تەق...! تەق...!»
 هەنای تەور تێۆل تۆش
 وەشکیا یەکم دار دارسانهو
 دارهیل ئەو پەرەو
 وە خوەشلە خوەشی وەتن:
 - «ئە...! دەنگ پای وەهار تی!»

نہوایؑ ...

- « ئرمیسه گاند هه لگر!

نہوایؑ

له وهیشتؑ تهو ئاگر بگرم!»

شێعر

- «په پووله یگ،
نیشتییه سه بان دهفته ره گهم
دیڤی ئاخیرین شیعی
ک ئڤاد وه تمه
وه دزییه و خوهنید!»

قه رهوی^۱

م نه سیف دزیمه و
نه گهنم خواردمه
نیه زانم،
قه رهوی گونای
کام باپیرم دهمه و؟!

^۱ - qerewî تاوان.

چه پاو

هزار سال سییهس
قلایل چه پاو کهن و
داولهیل نوورن!
داخمه ئرای
کورهل خاسیگ!

نوورگه^۱

له چه و چالاو
«بهرز» یانی:
دریژائی خوهی و
«ئاسمان» یانی:
چه نه پهنج قورووشیگ!

^۱ - nûrge دیدگاه.